

ಮನೆಯವರ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಏನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಮಗು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಯುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ಅರಿವು ಪೋಷಕರಿಗಾಗುತ್ತದೆ. ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರೊಂದಿಗೂ ಉತ್ತಮ ಬಾಂಧವ್ಯ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿರಲೇ ಬೇಕು.

ಈಗ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಾಲಾ- ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊಬೈಲ್ ಬಳಕೆಯ ವಿರುದ್ಧ ನಿಯಂತ್ರಣ ಹೇರಲಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಜಾಲತಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ವ್ಯವಹಾರ ಹೇಗಿರಬೇಕು? ಎಷ್ಟನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಎಷ್ಟನ್ನು ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಎಂಬುದನ್ನು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಅಗತ್ಯ. ಶಾಲಾ - ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ 'ಆನ್‌ಲೈನ್ ಬಿಹೇವಿಯರ್' ಅಥವಾ 'ಸೈಬರ್ ಪ್ರೊಟೆಕ್ಷನ್' ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಮಯ ಮೀಸಲಿಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆದು.

ದೈಹಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಯೂ ಕುಂಠಿತ

ಸಾಮಾಜಿಕ ಜಾಲತಾಣಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಖಾಸಗಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂಬ ಅರಿವನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮೂಡಿಸಬೇಕು. ಕೆಲವರಂತೂ ಹೋಟೆಲ್ ಒಳಹೊಕ್ಕರೂ, ರೈಲು- ವಿಮಾನ ಪ್ರಯಾಣ ನಡೆಸಿದರೂ, ಸಿನಿಮಾ ಹಾಲ್ ಹೊಕ್ಕರೂ ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯೆಂಬಂತೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಕಂಡ ಮಗು ತಾನೂ ಅದನ್ನೇ ಪಾಲಿಸುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಸಾಮಾಜಿಕ ಜಾಲತಾಣಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡ ಮಗುವಿನ ದೈಹಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆ ಕುಂಠಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಮಗುವಿನ ಆರೋಗ್ಯದ ಮೇಲೂ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ.

'ಈಗ ಕಾಲ ಬದಲಾಗಿದೆ, ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಪೋಷಕರು ಸ್ನೇಹದಿಂದಿರಬೇಕು' ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರ ವಾದ. ಅದು ಸರಿಯಾದ ನಿಲುವೇ. ಆದರೆ ಮಗುವಿಗೆ ಸರಿ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡಲೇ ಬೇಕು. ಮಗು ಫೇಸ್‌ಬುಕ್ ಅಕೌಂಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಲ್ಲಿ ಪೋಷಕರೂ ಆತನ ಗುಂಪಿನ ಸದಸ್ಯರಾಗಬೇಕು. ಆಗ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಆಸಕ್ತಿ ಏನು? ಆತನ ಸ್ನೇಹ ಯಾರೊಂದಿಗೆ ಇದೆ? ಎಂಬುದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಮಗುವಿನ ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ಮಗುವಿನಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಬದಲಾವಣೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವಿರಬೇಕು.

ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಹೆತ್ತವರು ತಮ್ಮ ಪುಟ್ಟ ಮಗು ಮೊಬೈಲ್ ಕೀಳನ್ನು ಪಟ್ಟ ಪಟ್ಟನೆ ಒತ್ತಿಕೊಂಡು ವ್ಯವಹರಿಸುವುದು ನೋಡಿ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುವುದಿದೆ. ಇಂದಿನ ಮಕ್ಕಳು ತುಂಬ ಮುಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಿದೆ. ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ

ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಇಂದಿನ ಮಕ್ಕಳು ಚುರುಕಿರುವುದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಬೌದ್ಧಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿನ್ನೂ ಮಕ್ಕಳೇ ಎಂಬ ಅರಿವು ಹೆತ್ತವರಿಗೆ ಇರಲೇ ಬೇಕು.

ಇದು ಮಾಹಿತಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಯುಗ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈ ಆಧುನಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಚೋದನೆಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಅವು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಪ್ಪು ದಾರಿಗೆ ಸೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮೊಬೈಲ್, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್, ಟಿವಿ, ಸಿನಿಮಾ ಎಲ್ಲವೂ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಎಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಹೇಗೆ ಧನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂಬುದರ ಕಡೆಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದರೆ ಪೋಷಕರು ಗೆದ್ದಂತೆ.

ಮಕ್ಕಳು ಮೊಬೈಲ್‌ನಿಂದಾಗಿ ದಾರಿ ತಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಅರಿವಿಗೆ ಬಂದಾಕ್ಷಣವೇ ಮಕ್ಕಳ ಜತೆಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಕುಳಿತು ಮಾತನಾಡಬೇಕು. ಯಾಕೆ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತೆ ಉಂಟಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪೋಷಕರು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮೇಲೆ, ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರ ಮೇಲೆ ಅವರ ಕೃತ್ಯಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮದ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಿಸಬೇಕು. ಮೊಬೈಲ್ ಗೀಳಿನಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಇರುವ ವಿಧಾನಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಮೂಡಿಸಬೇಕು.

ಮೊಬೈಲ್ ಇಂಟರ್ನೆಟ್ ಬಳಕೆಯ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಹೊಂದಿಸಲು ತಂದೆಯ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಕಾರ್ಡ್ ಕದ್ದು ಬಳಸಿದ ಹುಡುಗಿಯೊಬ್ಬಳ ಪ್ರಕರಣ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ವರದಿಯಾಗಿತ್ತು. ಮಕ್ಕಳು ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದರೆ ಮುಂದೆ ಎಂತಹ ಅನಾಹುತಗಳಾಗುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದು ಊಹಿಸಲಾಗದು.

ಎಷ್ಟೇ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳಿದರೂ ಮಕ್ಕಳು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಅಥವಾ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ ಮಾಡಿ ಹಳೇ ಚಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದರೆ ಪೋಷಕರು ಕಠಿಣ ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಬೇಕು. ಮೊಬೈಲ್ ಅನ್ನು ಬಲವಂತಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಮತ್ತೆ ಕೊಡಬಾರದು. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ತಜ್ಞರ ಅಥವಾ ಆಪ್ತ ಸಮಾಲೋಚಕರ ನೆರವು ಪಡೆಯಬೇಕು.

ಮೊಬೈಲ್ ಬಳಸಲಿ, ಟಿವಿ ನೋಡಲಿ, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಜೊತೆಗಿರಲಿ. ಆದರೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಮಯಾಸಮಯ ಪರಿಜ್ಞಾನವಿದ್ದರೆ ಸಾಕು. ಆಗ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಅಡೆತಡೆಗಳನ್ನೂ ಮೀರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ, ನಾಗರಿಕ ನಡವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಬರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಕ್ಕಳು ಸೋಲುವುದು ಪೋಷಕರ ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದ ಕೊರತೆಯಿಂದಾಗಿ. ಹಾಗಾಗಿ 'ಮಕ್ಕಳಿಗೇಕೆ ಮೊಬೈಲ್' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಪೋಷಕರು ಪದೇ ಪದೇ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.